

держателем реєстру. Пропонуємо абзац другий зазначеної частини викласти в такій редакції:

«Дія абзацу першого цієї частини щодо заборони перебування в трудових відносинах не поширюється на реєстраторів, які перебувають у трудових відносинах з держателем реєстру, а також на випадки проведення реєстраційних дій, які потребують отримання підтвердження від іншого учасника відповідної операції».

Зазначена пропозиція обумовлена тим, що за запропонованої проектом Закону редакції працівник юридичної особи, яка провадить господарську діяльність з торгівлі вогнепальною зброєю, буде позбавлений можливості внести запис про продаж вогнепальної зброї такою юридичною особою.

Згідно із частиною шостою статті 21 проекту Закону право на отримання категорії зброї Е мають особи, які досягли 25-річного віку, відповідають вимогам, зазначеним у частині першій цієї статті, щодо яких відсутні відомості в Реєстрі про їх притягнення два та більше разів до адміністративної відповідальності за статтею 191 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Пропонуємо виключити із зазначеної норми слова «в Реєстрі», оскільки це значно звужує підстави відмови особи в наданні права на отримання зброї, а також створює підстави для маніпуляцій зазначеними відомостями.

Згідно із частиною восьмою статті 21 проекту Закону особи, нагороджені відзнакою «Іменна вогнепальна зброя», відомчою заохочувальною відзнакою «Вогнепальна зброя», мають право на отримання відповідної категорії зброї за наявності умов, передбачених частиною першою цієї статті. З метою забезпечення стабільності законодавства та для уникнення в подальшому необхідності внесення змін до Закону України «Про право на цивільну вогнепальну зброю», пов'язаних зі зміною назви відзнаки, пропонуємо викласти зазначену норму в такій редакції:

«8. Фізичні особи, нагороджені вогнепальною зброєю, мають право на отримання відповідної категорії зброї за наявності умов, передбачених частиною першою цієї статті».

Відповідно до частини другої статті 22 проекту Закону оригінали документів, поданих у копіях, надаються заявником для огляду при подачі заяви. З метою спрощення процесу подачі документів та використання їх електронній формі пропонуємо викласти зазначену норму в такій редакції:

«2. Документи подаються в оригіналах, з яких реєстратор робить електронні копії та заносить їх до Реєстру».

Крім того, пропонуємо доповнити зазначену статтю новими частинами третьою та четвертою такого змісту:

«3. Документи в електронній формі, які можуть бути отримані шляхом взаємодії Реєстру та інформаційних систем відповідних підприємств, установ, організацій чи державних органів, у паперовій формі заявником не подаються.

«4. Заява про видачу посвідчення власника зброї, а також відповідні додатки до неї засобами Реєстру передаються реєстратором підрозділу Національної поліції України, уповноваженому на прийняття рішення про видачу документів на зброю».

Частини третю – десяту статті 22 проекту Закону слід уважати частинами п'ятою – дванадцятою відповідно.

Згідно з другим реченням частини дев'ятої статті 22 проекту Закону «особи, які на момент отримання Посвідчення власника зброї, мали на момент набрання чинності цього Закону дозвільні документи на зброю, визначені Інструкцією Міністерства внутрішніх справ України, звільняються від проходження вказаних курсів». Уважаємо, що оскільки зазначена норма не стосується процедури отримання посвідчення, тому що діє на окрему групу осіб і лише одночасно, її доцільно передбачити в Прикінцевих та перехідних положеннях проекту Закону.

Відповідно до частини першої статті 24 проекту Закону фізичні особи, які вперше отримали Посвідчення власника зброї, можуть продовжити його дію шляхом надання до відповідного органу Національної поліції України за місцем своєї реєстрації або постійного проживання (перебування) не раніше 180 календарних днів до дня закінчення строку дії Посвідчення власника зброї відповідних документів. З метою приведення у відповідність зазначеної процедури до положень статті 22 проекту Закону пропонуємо абзац перший частини першої статті 24 проекту Закону викласти в такій редакції:

«1. Фізичні особи, які вперше отримали посвідчення власника зброї, можуть продовжити його дію шляхом надання до відповідного органу Міністерства внутрішніх справ України за місцем своєї реєстрації або постійного проживання (перебування) не раніше 180 календарних днів до дня закінчення строку дії посвідчення власника зброї:».

З метою спрощення процесу подачі документів та використання їх електронної форми пропонуємо викласти частину другу статті 24 проекту Закону в такій редакції:

«2. Документи подаються в оригіналах, з яких реєстратор робить електронні копії та заносить їх до Реєстру».

Крім того, пропонуємо доповнити зазначену статтю новими частинами третьою та четвертою в такій редакції:

«3. Документи в електронній формі, які можуть бути отримані шляхом взаємодії Реєстру та інформаційних систем відповідних підприємств, установ, організацій чи державних органів, у паперовій формі заявником не подаються.

«4. Заява про продовження терміну дії посвідчення власника зброї, а також відповідні додатки до неї засобами Реєстру передаються реєстратором підрозділу Національної поліції України, уповноваженому на прийняття рішення про видачу документів на зброю».

Підпункт 5.9 частини п'ятої статті 25 проекту Закону пропонуємо доповнити словами:

«або публічний показ цивільної вогнепальної зброї за відсутності підстав для її застосування за межами тирів, стрільбищ, мисливських угідь чи місця проживання власника, що підтверджено документально». Зазначена пропозиція обумовлена необхідністю унеможливлення випадків безпідставної демонстрації вогнепальної зброї у присутності інших осіб.

Відповідно до першого речення частини другої статті 26 проекту Закону юридичні особи набувають вогнепальну зброю та бойові припаси до неї за наявності Посвідчення власника зброї та свідоцтва про реєстрацію зброї на кожну одиницю зброї. З метою врахування випадків імпорту вогнепальної зброї, при яких відсутнє свідоцтво на момент придбання, пропонуємо доповнити зазначену норму словами та знаками «(крім зброї, яка імпортується, та відомості про яку на момент її придбання відсутні в Реєстрі)».

Згідно із частиною п'ятою статті 26 проекту Закону юридичні особи, які мають ліцензію на торгівлю цивільною вогнепальною зброєю та бойовими припасами до неї, мають право на набуття для продажу цивільної вогнепальної зброї всіх категорій, окрім категорій А та С. Пропонуємо із зазначеної норми виключити слова «та С», з метою забезпечення потреб цивільної вогнепальної зброї для тирів та спортсменів, які відповідно до положень проекту Закону вправі придбавати цивільну вогнепальну зброю категорії С.

Відповідно до частини шостої статті 26 проекту Закону суб'єкти охоронної діяльності мають право набути у власність цивільну вогнепальну зброю з урахуванням положень Закону України «Про охоронну діяльність». Пропонуємо уточнити зазначену норму та викласти в такій редакції:

«6. Суб'єкти охоронної діяльності мають право набути у власність зброю для експлуатації, яка наведена в Законі України «Про охоронну діяльність».

Крім того, вважаємо за доцільне доповнити частину шосту статті 26 проекту Закону новим абзацом такого змісту:

«Юридичні особи – суб'єкти сфери фізичної культури і спорту мають право на набуття будь-якої категорії зброї у власність для експлуатації та бойових припасів до неї, крім цивільної вогнепальної зброї категорії А».

Частину одинадцяту статті 26 проекту Закону пропонуємо викласти в такій редакції:

«11. Для отримання та/або погодження посвідчення власника зброї на ім'я юридичної особи, юридична особа звертається до відповідного органу Міністерства внутрішніх справ України.

Заява про отримання посвідчення власника зброї та/або погодження на укладення трудового (цивільно-правового) договору засобами Реєстру передаються реєстратором підрозділу Національної поліції України, уповноваженому на прийняття рішення про видачу документів на зброю».

Відповідно до частин третьої, четвертої та сьомої статті 31 проекту Закону вимоги до сейфу (металевої шафи) для зберігання цивільної вогнепальної зброї та бойових припасів; вимоги до систем охоронного призначення, якими повинні бути обладнані місця постійного зберігання зброї, а також порядок отримання юридичними особами документів, що визначають місце постійного зберігання цивільної вогнепальної зброї, встановлюється (визначається) Кабінетом Міністрів України. З огляду на характер вимог, які пропонується визначити окремими підзаконними нормативно-правовими актами, пропонуємо покласти зазначене завдання на Міністерство внутрішніх справ України.

Згідно із частиною третьою статті 33 проекту Закону вогнепальна зброя, яка перебуває у цивільному обігу (за виключенням довгоствольної гладкоствольної зброї та зброї, що належить юридичним особам та фізичним особам – підприємцям, які мають ліцензію на виробництво та ремонт цивільної вогнепальної зброї і бойових припасів до неї, торгівлю цивільною вогнепальною зброєю та бойовими припасами до неї), підлягає періодичному огляду технічного стану та контрольному відстрілу не рідше ніж кожні п'ять років. На нашу думку, процедуру технічного огляду та контрольного відстрілу повинна проходити цивільна вогнепальна зброя всіх категорій, а тому слова «довгоствольної гладкоствольної зброї та» пропонуємо виключити.

З метою вдосконалення процесу державного експортного контролю, а також для чіткої градації контролю, який здійснює Міністерство внутрішніх справ України та Державна служба експортного контролю України, урахувавши міжнародні зобов'язання України, зокрема Вассенаарську домовленість щодо контролю за експортом звичайних озброєнь та товарів і технологій подвійного використання від 01 липня 1996 року, у пункті 4 параграфа 1 якої зазначено, що ця домовленість не буде перешкоджати передачам достеменно цивільного характеру, пропонуємо доповнити статтю 45 проекту Закону новими частинами такого змісту:

«3. Міжнародні передачі вогнепальної зброї, яка перебуває в спеціальному обліку або імпортується для цілей спеціального обліку, а також бойових припасів чи основних частин до неї, підлягають державному експортному контролю відповідно до положень Закону України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання».

Державний експортний контроль здійснюється також стосовно експорту, імпорту або тимчасового вивезення цивільної вогнепальної зброї в разі, коли:

така зброя ввозяться на територію України з наданням міжнародного імпортного сертифіката на вимогу держави-експортера;

експорт або тимчасове вивезення такої зброї за межі України здійснюється до держав, стосовно яких резолюціями Ради безпеки Організації Об'єднаних Націй, інших міжнародних організацій, членом яких є Україна, чи національним законодавством встановлене повне або часткове ембарго на постачання таких товарів.

В інших випадках, не передбачених цією статтею Закону, державний експортний контроль за міжнародними передачами цивільної вогнепальної зброї, основними частинами чи додатковим обладнанням до неї, бойовими припасами до вогнепальної зброї, компонентами до них не здійснюється.

Цивільна вогнепальна зброя, її основні частини, додаткове обладнання, бойові припаси до цивільної вогнепальної зброї чи їх компоненти, які формально відповідають найменуванню та опису товарів, унесених до списків товарів, що підлягають державному експортному контролю, для цілей контролю за переміщенням таких товарів через державний кордон вважаються товарами суто цивільного призначення. Їх переміщення відбувається в порядку передбаченому цим Законом».

У зв'язку із цим назву статті 45 проекту Закону пропонуємо викласти в такій редакції:

«Стаття 45. Переміщення через державний кордон України цивільної вогнепальної зброї та бойових припасів до неї».

Для визначення компетентного органу з оцінки відповідності конструктивно схожих зі зброєю та бойовими припасами виробів пропонуємо доповнити частину третьою статті 46 проекту Закону словами «а також конструктивно схожих зі зброєю та бойовими припасами виробів».

У підпункті 2 пункту 7 розділу «Перехідні та прикінцеві положення» проекту Закону пропонується внести зміни до пункту 1 частини першої статті 9 Закону України «Про охоронну діяльність», відповідно до яких суб'єкт охоронної діяльності має право для забезпечення охоронної діяльності придбавати, зберігати та використовувати в установленому законодавством порядку цивільну вогнепальну зброю та боєприпаси до неї, спеціальні засоби, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України.

Зважаючи на запропоновані проектом Закону обмеження щодо носіння цивільної вогнепальної зброї, пропонуємо змінити зазначену норму, передбачивши надання дозволу на придбання, зберігання та використання суб'єктами охоронної діяльності цивільної вогнепальної зброї лише категорії В.

У підпункті 5 пункту 7 розділу «Перехідні та прикінцеві положення» проекту Закону пропонується доповнити пункт 4 частини першої статті 20 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» новим абзацом, відповідно до якого забороняється полювання із застосуванням або

використанням заборонених знарядь та забороненими способами, а саме цивільної вогнепальної зброї, віднесеної до категорій D або E, без встановленого обмежувача, що дозволяє заряджати не більше трьох патронів.

На наш погляд, слова «що дозволяє заряджати не більше трьох патронів» не відповідають частині другій статті 18 проєкту Закону, відповідно до якої обмеження щодо місткості від'ємних та невід'ємних магазинів до цивільної вогнепальної зброї встановлюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, а тому повинні бути виключені.

Крім того, запропоноване положення не відповідає реаліям сьогодення та європейській практиці. Наприклад, відповідно до підпунктів а) та б) пункту 3 статті 5 Директиви Ради Європейського Союзу від 18 червня 1991 року про контроль за придбанням зброї та володінням нею, держави-члени повинні забезпечувати, щоб дозвіл на придбання вогнепальної зброї та дозвіл на володіння вогнепальною зброєю категорії B був відкликаний, якщо виявиться, що особа, якій було надано дозвіл, володіє магазином, який можна поставити на напівавтоматичну вогнепальну зброю під патрони центрального запалювання або багатозарядну вогнепальну зброю, який може вміщувати більше 20 патронів; або якщо йдеться про довгу вогнепальну зброю, може вміщувати більше 10 патронів.

Заступник Міністра

Богдан ДРАП'ЯТИЙ